

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30, 00023 VALTIONEUVOSTO

Asia: **Suomen riistakeskuksen esitys metsäkanalintujen metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026**

Suomen riistakeskuksen esityksen perusteet metsästysaikojen määrittämiselle metsästysvuonna 2025–2026

Vuosittain heinä-elokuun vaihteessa metsästäjät tuottavat riistakolmiolaskennoilla tietoa metsäkanalintujen kannantilasta riistahallinnon ja -tutkimuksen käyttöön. Riistahallinnossa kolmiolaskentojen tietoa on tuoreeltaan hyödynnetty metsästysaikojen säätelyssä vuodesta 2011 lähtien. Tiedon ja metsästysaikasäätelyn tavoitteena on turvata kestävä metsäkanalintujen metsästys. Tätä esitystä tehtäessä Suomen riistakeskuksella oli käytettävissä laskentatiedot yhteensä 829 riistakolmiolta. Määrä oli noin 50 kolmiota tavanomaista pienempi, mutta aineisto antaa luotettavan kuvan eri lajien kannantilasta. Pohjoisimmassa Lapissa kolmiomäärä on muuta maata alhaisempi, mikä aiheuttaa epävarmuutta analyyseissä. Ylä-Lapin riekkokannan tilan tarkastelussa ja metsästysajan säätelyssä on hyödynnetty riistakolmiolaskentojen sekä koira-avusteisten linjalaskentojen tuloksia.

Metsästysaikoja esitettäessä tärkeimpänä tekijänä on lajin kannan pitkäaikaisen kehityksen suunta, viimeiset 21 vuotta (jatkossa tarkastelujakso). Toisena tärkeänä tekijänä on riistakolmiolaskennoilla tuotettu uusi riistatieto. Pitkiä metsästysaikoja esitetään alueille, joilla lajin kannan pitkäaikainen kehitys on nouseva ja uusi riistakolmiolaskennan tulos keskimääräinen tai keskimääräistä suurempi. Metsästysaika-alueiksi rajataan riittävän suuret yhtenäiset aluekokonaisuudet, joilla voidaan kerätyn aineiston perusteella todeta luotettavasti kannan kehityssuunta ja nykyhetken kannantila. Lisäksi on huomioitu kuluva vuoden poikasosuuksia sekä laskettujen riistakolmioiden kattavuus alueella.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan, jos metsästysaika lyhennetään, se tehdään aina metsästyskauden loppupäästä. Jos lajin metsästys sallitaan, metsästys alkaa vuosittain 10.9. Metson, teeren tai pyyn metsästysajan tulisi olla syksyllä yksi (10.9.–10.10.), kaksi (10.9.–10.11.) tai kolme (10.9.–10.12.) kuukautta riippuen lintulajin kannan kehityksestä alueella. Lisäksi hyvässä kannan kehitystilanteessa voidaan sallia urosmetson tai -teeren metsästys tammikuussa metsästysasetuksen mahdollistamilla pohjoisen ja keskisen Suomen alueilla. Vastaavasti erittäin huonossa tilanteessa laji olisi syytä rauhoittaa alueella kokonaan. Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa metsästysasetus mahdollistaa metson osalta metsästyksen vain syyskuun ajaksi.

Metsästysaikoja määrittäessään Suomen riistakeskus käytti riistakolmiolaskentatulosten analysoinnissa Itä-Suomen yliopiston ja Suomen riistakeskuksen kehittämää tietokonesovellusta, joka sisältää tilastollista mallinnusta ja antaa monipuoliset tiedot

lintukantojen kehityksestä. Sovelluksessa Suomi on jaettu hilaruutuihin, joiden keskipisteestä 50 tai 100 kilometrin säteeltä laskettujen riistakolmioiden tulokset analysoidaan jokaiselle ruudulle ilman painotuksia. Sovelluksesta saatavat tiedot saattavat poiketa hieman Luonnonvarakeskuksen julkaisemista tuloksista, jotka rajautuvat hallinnollisiin rajoihin. Tämän esityksen liitteenä on sovelluksen tulostekuvia metsäkanalintujen riistakolmiolaskentatuloksista lajeittain.

Esitys metsäkanalintujen metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026

Suomen riistakeskus esittää maa- ja metsätalousministeriölle, että se rajoittaisi metsästyslain 38 §:n perusteella antamallaan asetuksella metsäkanalintujen metsästystä siten, että metsäkanalintujen metsästysajat metsästysvuonna 2025–2026 olisivat seuraavat:

METSO

Metsästysaika 10.9.–30.9.2025: Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2025: Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Kainuun, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Kymenlaakson, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon ja Satakunnan maakunnat. Lapin maakuntaan kuuluva Utsjoen kunta, Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Kalajoen, Kempeleen, Käsämsäen, Limingan, Lumijoen, Merijärvi, Muhoksen, Nivalan, Oulaisten, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrnävän, Vaalan ja Ylivieskan kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2025:

Etelä-Savon, Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakunnat. Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön, Inarin, Kemijärven, Pelkosenniemen, Posion, Sallan ja Savukosken kunnat, Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Iin, Kuusamon, Oulun, Pudasjärven, Taivalkosken ja Utajärven kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2025 ja 10.1.–31.1.2026: Lapin maakuntaan kuuluvat Kemin, Keminmaan, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pellon, Ranuan, Rovaniemen, Simon, Sodankylän, Tervolan, Tornion ja Ylitornion kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Metsokannan pitkäaikainen kehityssuunta on tarkastelujaksolla suurimmassa osassa maata nouseva tai vakaa. Nousevaa kehityssuuntaa on pääosin Etelä-Savon, Etelä-Pohjanmaan, Kanta-Hämeen, Lapin, Pohjois-Pohjanmaan, Satakunnan, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon maakunnissa ja Päijät-Hämeen maakunnan eteläosissa sekä Kainuun ja Keski-Pohjanmaan pohjoisosissa sekä Itä-Uudellamaalla. Vakaan kehityksen vyöhyke ulottuu Etelä-Pohjanmaan keskiosista ja Pirkanmaan pohjoisosista Keski-Suomen ja Pohjois-Savon läpi pääosaan Kainuuta ja Pohjois-Karjalan pohjoisosia. Lisäksi kannankehitys on ollut vakaata Meri-Lapin alueella.

Metsotiheys pysyi koko maan osalta samalla tasolla kuin viimeiset seitsemän vuotta (noin 4 yks/km²). Kokonaistiheys laski hieman viime vuodesta, mutta on edelleen pitkäaikaisen keskiarvon tuntumassa. Metsokannan poikasosuus on pitkäaikaista keskiarvoa hieman alhaisempi.

Uudellamaalla metson pitkäaikaiskehityksen suunta on nouseva tai vakaa, ja kokonaistiheys on tarkastelujakson keskimääräistä tasoa. Varsinais-Suomessa kannan pitkäaikaiskehitys on pääosin vakaata tai hieman laskevaa, ja kokonaistiheys tarkastelujakson keskimääräistä tasoa. Poikasosuudet ovat Uudellamaalla keskimääräistä tasoa ja Varsinais-Suomessa keskimääräistä alhaisempia. Näille alueille esitetään metsolle metsästysasetuksen mahdollistamaa metsästysaikaa 10.–30.9.2025.

Metsokannan pitkäaikaiskehitys on pääosin nousevaa Satakunnan maakunnassa ja Pohjois-Pohjanmaan etelä- ja keskiosissa. Pitkäaikaiskehitys on vakaata tai osin nousevaa Etelä-Pohjanmaalta ja Pirkanmaalta Kainuuseen ja Pohjois-Karjalaan ulottuvalla vyöhykkeellä sekä Lapin maakuntaan kuuluvassa Utsjoen kunnassa. Metsotiheys on edellä mainituilla alueilla tarkastelujaksoon verrattuna pääsääntöisesti keskimääräinen. Pohjois-Karjalassa ja Pohjois-Pohjanmaan etelä- ja keskiosissa tiheys on keskimääräistä alhaisempi. Keski-Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa, Satakunnassa ja huomattavassa osassa Pirkanmaata poikasosuus on pitkäaikaista keskiarvoa merkittävästi alhaisempi. Näille alueille Suomen riistakeskus esittää metsolle kahden kuukauden metsästysaikaa.

Metsokannan pitkäaikaiskehitys on nousevaa Etelä-Savon, Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakunnissa, itäisessä Lapissa sekä Inarissa. Pitkäaikaiskehitys on pääosin vakaata tai osin nousevaa Lapin maakuntaan kuuluvassa Enontekiön kunnassa ja Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosassa ja Koillismaalla. Metsotiheys on edellä mainituilla alueilla tarkastelujaksoon verrattuna pääsääntöisesti keskimääräinen. Itäisessä Lapissa metson poikasosuudet ovat pitkäaikaista keskiarvoa alhaisempia. Näille alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa.

Läntisessä ja keskisessä Lapissa sekä Meri-Lapissa metsokannan pitkäaikaiskehitys on pääsääntöisesti nouseva ja metsotiheys keskimääräistä korkeampi tarkastelujaksoon verrattuna. Alueen poikasosuudet ovat keskimääräisiä tai paikoin sitä korkeampia tarkasteluajanjaksoon verrattuna. Näille alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa syksyllä sekä urosmetson talvipyyntiä ajalle 10.–31.1.2026.

TEERI

Metsästysaika 10.9.–10.10.2025: Keski-Suomen, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2025: Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kainuun, Kanta-Hämeen, Keski-Pohjanmaan, Kymenlaakson, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan, Pohjois-Savon, Päijät-Hämeen ja Satakunnan maakunnat sekä Lapin maakuntaan kuuluva Utsjoen kunta.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2025: Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön, Inarin, Kemijärven, Pelkosenniemen, Posion, Sallan, Savukosken ja Sodankylän kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2025 ja 10.–31.1.2026: Lapin maakuntaan kuuluvat Kemijärvi, Kemijärven, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pellon, Ranuan, Rovaniemen, Simon, Tervolan ja Tornion ja Ylitornion kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on tarkastelujaksolla lähes koko maassa vakaa tai nouseva. Yhtenäinen nousevan kehityssuunnan alue kattaa lähes koko Lapin ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat sekä laajoja alueita itäisestä Suomesta. Keskisessä ja läntisessä Suomessa pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin vakaa. Varsinais-Suomesta Keski-Suomen eteläosiin ulottuvalla vyöhykkeellä pitkäaikainen kehityssuunta on kuitenkin pääosin laskeva.

Teeren kokonaistiheys laski hieman edellisvuodesta koko maan tasolla. Tiheys kasvoi hieman Kainuun, Uudenmaan, Varsinais-Suomen ja Pohjanmaan maakunnissa. Muualla maassa tiheys pääsääntöisesti laski, erityisesti Keski-Suomen, mutta myös Etelä-Savon, Kanta-Hämeen, Pirkanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa. Alueelliset tiheydet ovat yleisesti tarkastelujakson keskimääräistä tasoa, läntisessä Suomessa hieman keskimääräistä alhaisempia. Teeren poikastuotto oli pääosin tarkastelujakson keskimääräistä tasoa.

Keski-Suomessa, Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin laskeva ja tiheys keskimääräistä alhaisempi tarkastelujaksoon verrattuna. Keski-Suomen teeritiheys laski viime vuodesta ja on nyt tarkastelujakson toiseksi alhaisin. Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa tiheydet nousivat viime vuodesta, mutta ovat edelleen hieman tarkastelujakson keskimääräistä tasoa alhaisempia. Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa laskettujen kolmioiden määrä on kuitenkin pieni, minkä vuoksi tiheystiimateihin liittyy epävarmuutta. Keski-Suomen, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakuntiin esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Muualla maassa, edellä mainittuja maakuntia sekä Lappia lukuun ottamatta, teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin vakaa, paikoin jopa lievästi nouseva. Teeritiheydet ovat tarkastelujakson keskimääräistä tasoa. Tiheydet nousivat Kainuun ja Pohjanmaan maakunnissa. Muilla alueilla tiheydet pysyivät viimevuotisella tasolla tai laskivat hieman. Teeren poikastosuudet ovat pääsääntöisesti tarkastelujakson keskimääräistä tasoa. Tälle alueelle esitetään kahden kuukauden metsästysaikaa.

Utsjoki on teeren levinneisyyden reuna-alueita, mutta kanta vahvistuu hiljalleen ilmastosta lämmetessä, kun teerelle sopivan elinympäristön määrä lisääntyy. Kanta on kuitenkin edelleen harvalukuinen. Tiheysarvioon sekä pitkäaikaisen kehityksen suuntaan liittyy epävarmuutta. Myös Utsjoelle esitetään kahden kuukauden metsästysaikaa.

Itäisessä Lapissa teeren pitkäaikainen kehityssuunta on nouseva. Tiheys laski viime vuodesta ja on tarkastelujakson keskimääräistä tasoa tai hieman sen yläpuolella. Poikastosuudet ovat tarkastelujakson keskimääräistä tasoa alhaisempia. Enontekiö ja Inari ovat teeren levinneisyyden reuna-alueita, mutta kannan pitkäaikainen kehityssuunta on nouseva. Teerikanta on edelleen harvalukuinen. Tiheys nousi edellisvuodesta ja on keskimääräistä korkeampi tarkastelujaksoon verrattuna. Itäisen Lapin sekä Enontekiön ja Inarin alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa.

Läntisen Lapin alueella teeren pitkäaikainen kehityssuunta on nouseva ja tiheys tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampi. Läntisen Lapin alueelle esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa syksylle sekä urosteeren talvipyyntiä ajalle 10.–31.1.2026.

PYY

Rauhoitettu: Kymenlaakson maakunta.

Metsästysaika 10.9.–10.10.2025: Etelä-Karjalan, Kainuun, Lapin, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan ja Pohjois-Savon maakunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2025: Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kanta-Hämeen, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Päijät-Hämeen, Satakunnan, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Suomi jakautuu pyykannan pitkäaikaisen kehityssuunnan perusteella karkeasti kahtia pohjoiseteläsuunnassa noin Oulu-Kuhmo-linjan kohdalta. Linjan eteläpuolella kehityssuunta on pääosin vakaa lukuun ottamatta kaakkoisimman Suomen laskevaa kehitystä. Oulu-Kuhmo-linjan pohjoispuolella pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva lukuun ottamatta pyyn levinneisyysalueen pohjoisrajaa, jossa kehityssuunta on nouseva, mutta pyykanta edelleen harvalukuinen. Pyyn kokonaistilanne on samansuuntainen kuin edellisvuonna, keskitiheys on koko maan tasolla pitkäaikaisen keskiarvon tuntumassa. Poikasosuus on hieman pitkän aikavälin keskiarvoa parempi.

Kymenlaakson maakunnan alueella pyykannan pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva. Kuluvin vuoden tiheys sekä poikasosuus ovat koko laskentahistorian alhaisimpia (liite 1). Maakunnan alueelle esitetään pyyn rauhoitusta.

Ylä-Lappi on pyyn elinympäristön reuna-alueita ja siten pyykanta on harvalukuinen. Alueen pyykanta on kuitenkin pitkällä aikavälillä kasvussa. Muualla Lapissa kannan pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva. Kuluvin vuoden tiheys on pääosin Lapissa tarkastelujakson keskimääräisellä tasolla. Koko Lapin maakunnan alueelle esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Kainuun maakunnassa ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Koillismaalla sekä Iin, Utajärven, Oulun ja Vaalan kuntien alueilla pyykannan pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva ja alueelliset tiheydet tarkastelujakson keskimääräistä tai sitä alhaisempaa tasoa. Näille alueille esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosissa, Pohjois-Savossa ja Pohjois-Karjalassa pyyn pitkäaikainen kehityssuunta on vakaa. Kuluvin vuoden tiheys on pääosassa aluetta selvästi tarkastelujakson keskimääräistä tasoa alhaisempi. Näille alueille esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Etelä-Karjalan maakunnassa pyyn pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva. Pyytiheys on kasvanut edellisvuodesta ja tuorein tiheys on keskimääräinen. Etelä-Karjalan maakunnan alueelle esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kanta-Hämeen, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Päijät-Hämeen, Satakunnan, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakuntien alueella pyyn pitkäaikainen kehityssuunta on vakaa. Pyyntiheydet ovat alueella keskimääräisiä. Näille alueille esitetään kahden kuukauden metsästysaikaa.

RIEKKO

Rauhoitus: Koko Suomi lukuun ottamatta Lapin maakuntaan kuuluvia Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntia.

Metsästysaika 10.9.2025–31.3.2026: Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Riekkokanta on pääosassa Suomea hyvin alhainen ja pitkäaikainen kehityssuunta laskeva, joten metsästystä ei voida sallia lukuun ottamatta esitettyjä alueita.

Kolmea pohjoisinta kuntaa koskeva esitys perustuu kyseisen alueen erillisten koira-avusteisten riekkolaskentojen sekä riistakolmiolaskentojen tuloksiin. 12.8.2025 mennessä oli laskettu kanakoirilla 170 linjaa (noin 700 km) ja näiden koiralaskentojen perusteella Ylä-Lapin riekkotiheys oli noin 8,8 yksilöä neliökilometrillä. Tiheys on pitkäaikaisen keskiarvon tuntumassa 18 vuoden laskentajaksolla. Aikuiskanta on hieman laskentahistorian keskiarvoa korkeampi, tiheys on noin 4 linnun (yks./km²). Poikastuotto on hieman keskiarvoa alempana. Luonnonvarakeskus julkaisee alustavat tulokset viikolla 34. Kokonaisuutena kannan tilan perusteella metsästysaikaa ei ole tarvetta rajoittaa. Lisäksi on huomioitava, että suurin osa riekon elinalueista on vaikeasti saavutettavia, koska tiestö on harva. Siten riekkoon kohdistuva metsästyspaine on kokonaisuudessaan Ylä-Lapissa vähäinen. Norjan ja Suomen pohjoisosissa kannanvaihteluissa koira-avusteisten linjalaskentojen aikasarjojen perusteella on paljon samankaltaisuutta (katso esim. Norjan tiedot: <https://honsefugl.nina.no/innsyn/nb>).

Ylä-Lapin eteläpuolisella alueella riekkokannan tiheysarvio perustuu riistakolmiolaskentojen tuloksiin ja niiden mukaan kuluva vuoden tiheys on hyvin alhaisella tasolla laajoilla alueilla. Riistakolmiotuloksien mukaan poikueellisten naaraiden osuus ja poikasosuus on laskentahistorian heikointa tasoa. Myös poikuekoko on toiseksi heikoimmalla tasolla.

Metsäisillä alueilla riekon pitkäaikainen, 21 vuoden kehityssuunta on ollut laskeva. Keski-Lapissa ja Koillismaahan itäosissa riekkokannan tila on kääntynyt hieman vakaammaksi viimeisen 7 ja 14 vuoden aikana. Lapin lounaisemmissa osissa tilanne ei ole kehittynyt yhtä hyvin. Kokonaisuudessaan tilanne riekon osalta on kuitenkin niin heikko, ettei metsästyksen sallimiseen nähdä riittäviä perusteita kantojen tiheyden sekä tiheydeltään hieman vahvempien alueiden pienialaisuuden vuoksi.

Esityksen on valmistellut Suomen riistakeskuksen Kestävä metsästys -osaproessi. Metsäkanalintujen metsästysaikoja käsiteltiin 12.8.2025 pidetyssä tilaisuudessa, johon osallistuivat Suomen riistakeskuksen edustajien lisäksi edustajat maa- ja metsätalousministeriöstä ja Luonnonvarakeskuksesta.

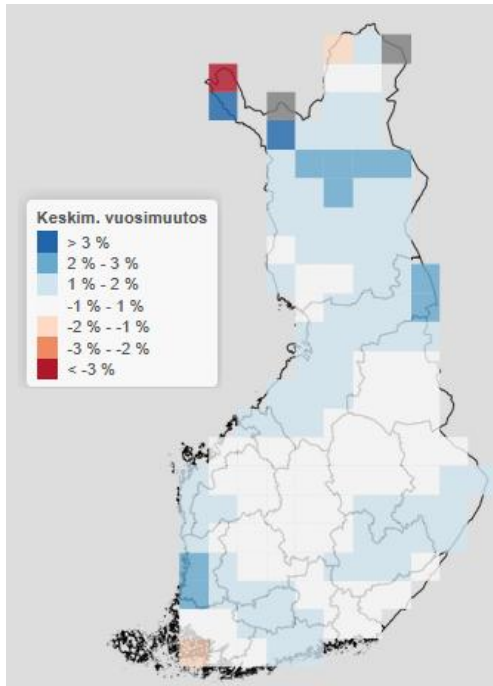

Jari Varjo
johtaja
Suomen riistakeskus

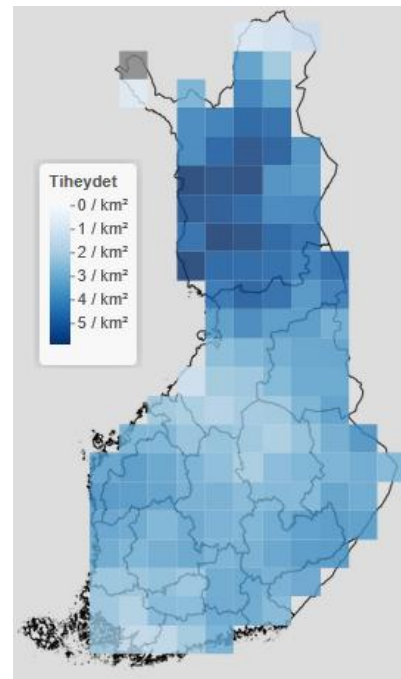

Jarkko Nurmi
riistatalouspäällikkö
Suomen riistakeskus

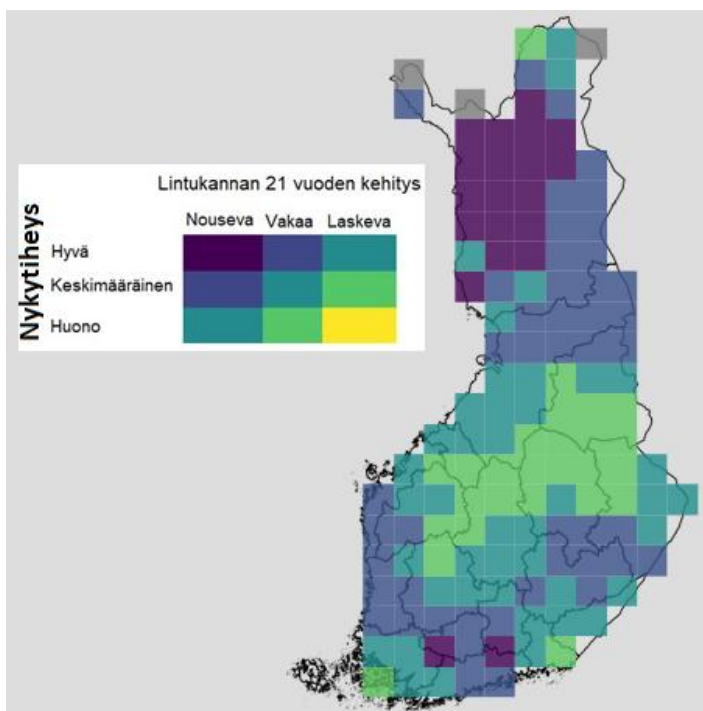
METSO

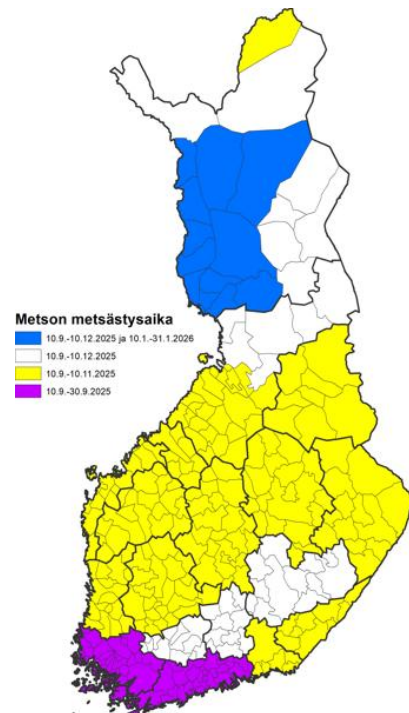
Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

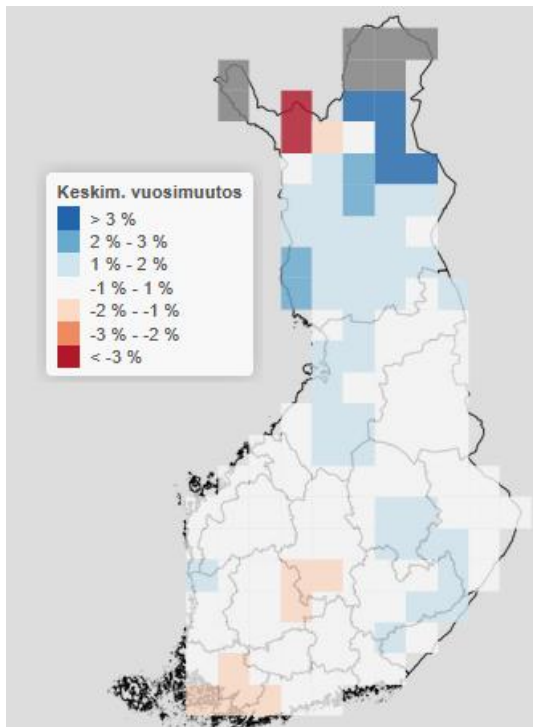
Kuva 1. Metsokannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 2. Metsotihetydet tuoreen laskentatiedon perusteella

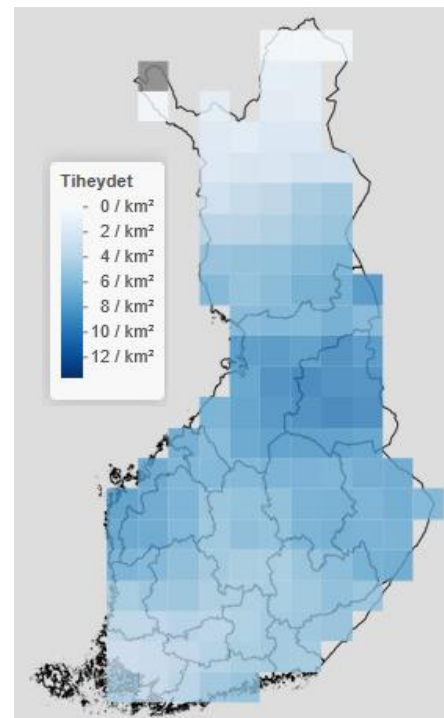
Kuva 3. Metsokannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 4. Suomen riistakeskuksen esitys metson metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026.

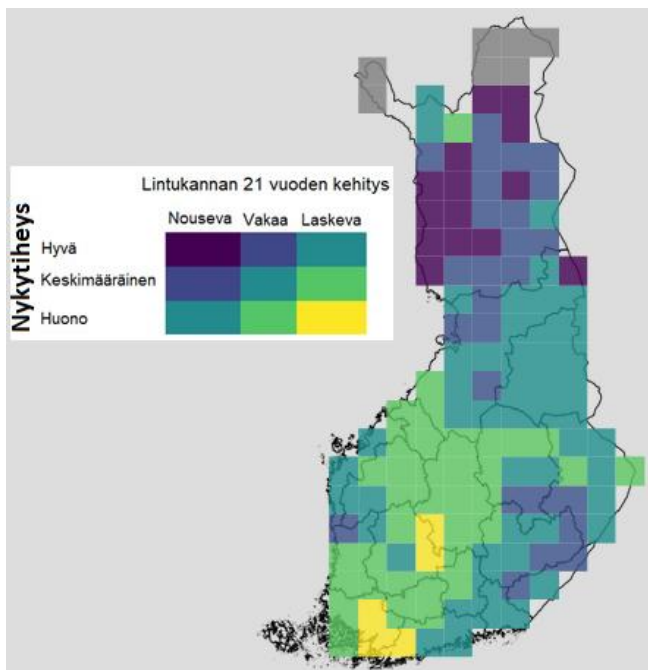
TEERI

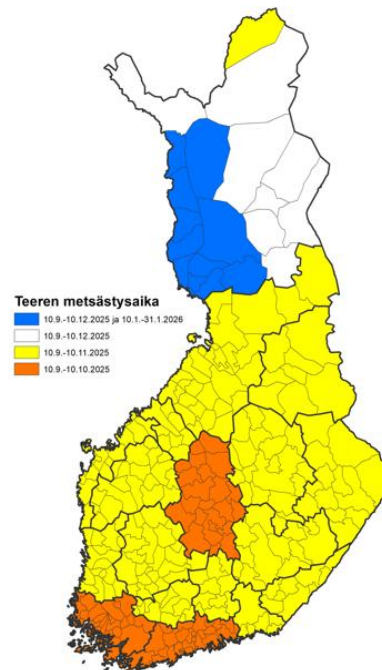
Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

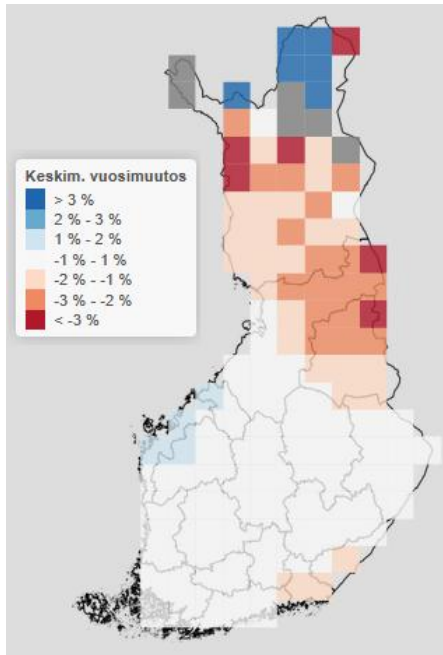
Kuva 5. Teerikannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 6. Teeritiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

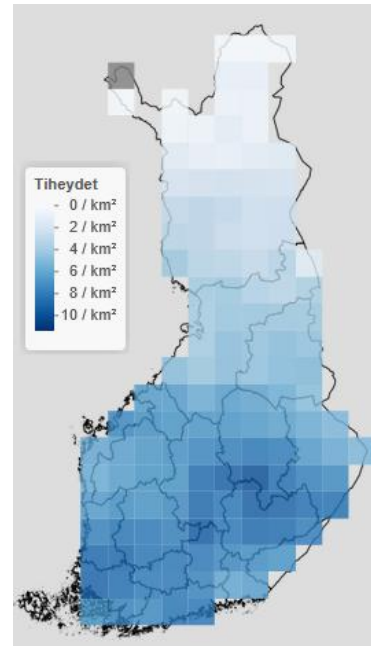
Kuva 7. Teerikannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 8. Suomen riistakeskuksen esitys teeren metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026.

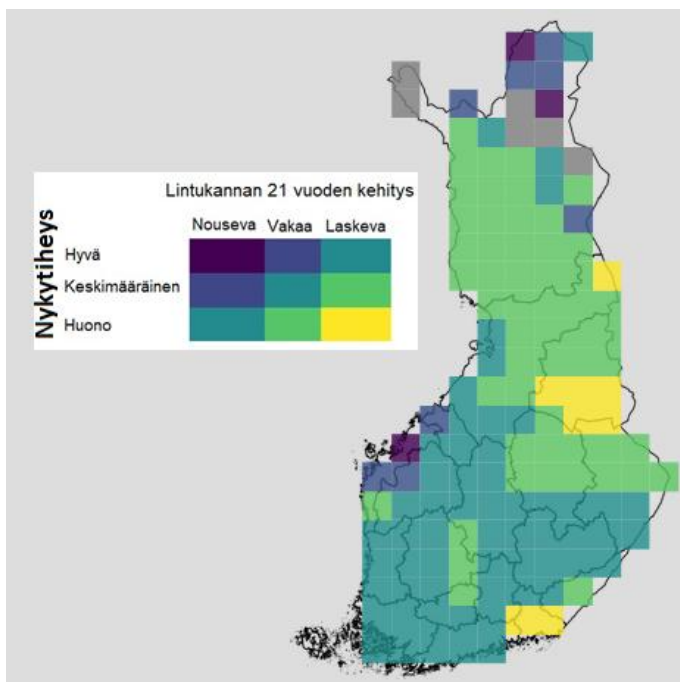
PYY

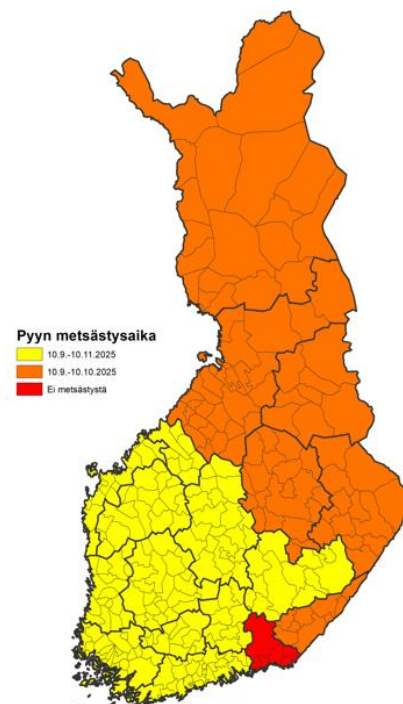
Kuva 9.

Kuva 10.

Kuva 11.

Kuva 12.

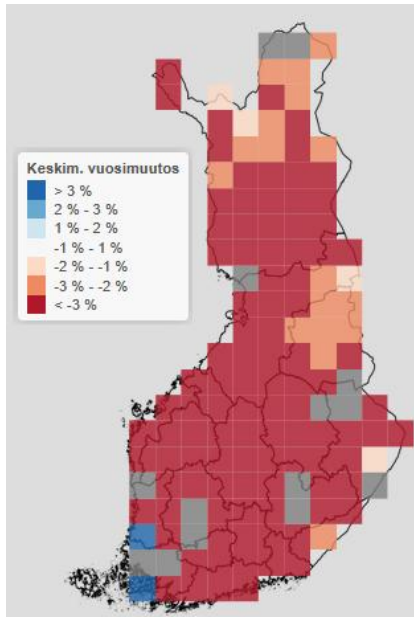
Kuva 9. Pyykannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 10. Pyytiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

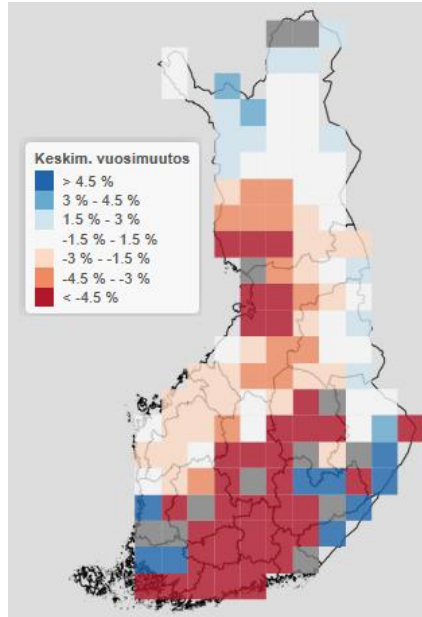
Kuva 11. Pyykannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 12. Suomen riistakeskuksen esitys pyyn metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026.

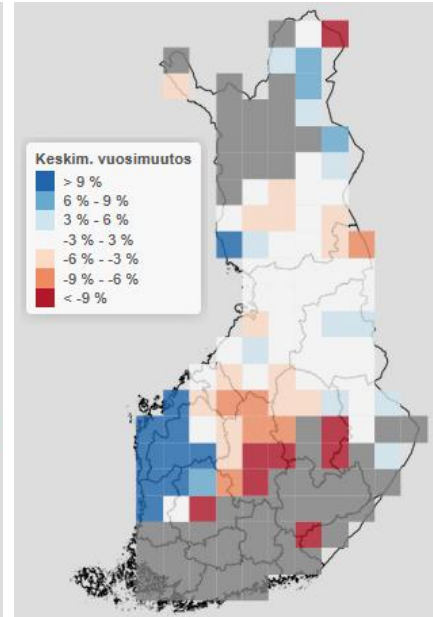
RIEKKO

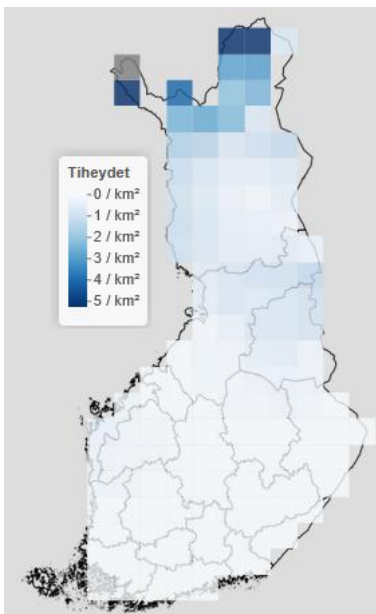
Kuva 13.

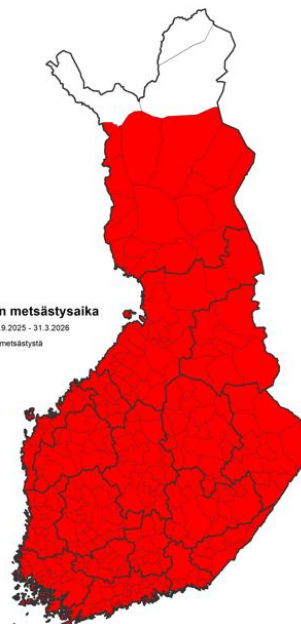
Kuva 14.

Kuva 15.

Kuva 16.

Kuva 17.

Kuva 13. Riekkokannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

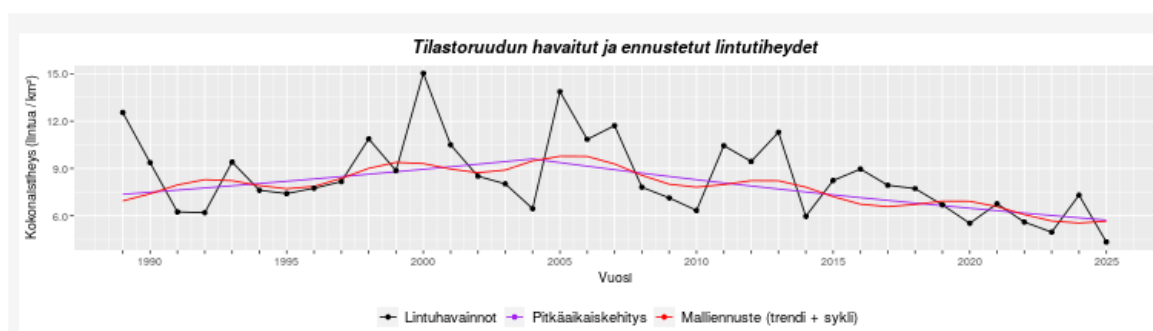
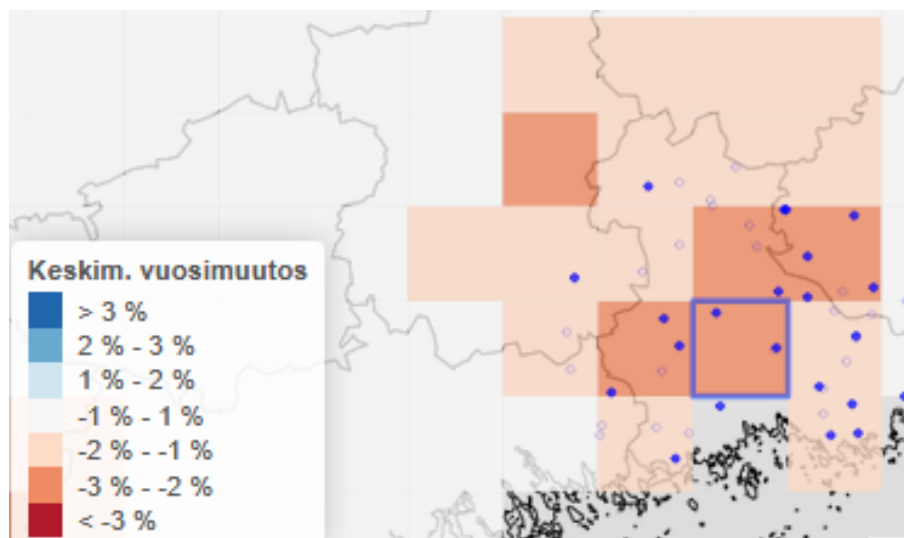
Kuva 14. Riekkokannan kehitys (14 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 15. Riekkokannan kehitys (7 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 16. Riekkotiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

Kuva 17. Suomen riistakeskuksen esitys riekon metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2025–2026

LIITE 1. Pyyn kannantila Kymenlaakson maakunnan alueella.

Keskimääräinen vuosimuutos 21 viime vuoden aikana: -2.43 %

Kokonaistiheys vuonna 2025: 4.33 lintua / km²

Poikasosuus vuonna 2025: 9.09 %.

Poikasosuuden keskiarvo vuosina 1989-2025: 38.4 %.

